

РЕШЕНИЕ

№ 6343

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 26.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8835** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 1, чл. 85, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на К. К., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., чрез адв. Т. А. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] (безистен), ниво 2, срещу Решение № ВР – 12/18.08.2022г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което не е допусната последваща молба с рег. № УП – 4569/03.08.2022г. на ДАБ при МС, подадена от жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се иска отмяна на решението като необосновано и незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на административно - производствените правила и на материалния закон и връщане на преписката на административния орган за разглеждане на молбата за закрила в производство по общия ред. Посочва се че обстановката в А. и ситуацията със сигурността в страната по произход на жалбоподателя е ноторно известна. Промяната е настъпила след постановяване на първоначалния отказ от 2016г. и е ново обстоятелство от съществено значение относно държавата по произход по смисъла на чл. 13, ал.2 от ЗУБ. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от упълномощения процесуален представител.

Ответникът, чрез юрисконсулт П. оспорва жалбата. Счита, че не са допуснати процесуални нарушения. Независимо от обстановката в А., следва заявителят да мотивира какво точно е относимо към неговата лична история и преценката да се извършва поотделно за всеки един чужденец. Решението е правилно и

законосъобразно.

Прокурор П. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна, а обжалваният административен акт е правилен и законосъобразен.

По делото са приети доказателствата от административната преписка, както и представени от процесуалния представител на жалбоподателя писмени доказателства относно ситуацията в страната по произход като Позиция на ВКБООН относно връщането в А., Насоки относно нуждите от международна закрила на лица, бягащи от А., становище от Посолството на Ислямска република А. в С., Ръководство на Агенция на Европейския съюз в областта на убежището за страната А..

Като анализира наличните в делото доказателства и доводите на страните, съдът намира следното:

Процесната молба за закрила от 03.08.2022г. е втора поред и се явява последваща, по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗУБ. С нея, като ново обстоятелство чужденецът е посочил настъпилите през август 2021г. в А. драстични промени във властта и управлението и установяването на пълен контрол от страна на талибаните, което го кара да се опасява за живота си от връщането в родината. Счита, че обстоятелствата, свързани с променената ситуация в А. са ноторно известни.

С оспореното Решение № ВР – 12/18.08.2022г. интервюиращият орган не е допуснал до разглеждане по същество на последващата молба, след като е счел, че чужденецът не сочи нови обстоятелства. За да мотивира този си извод административният орган е приел, че жалбоподателят реално не представя нови доказателства от съществено значение за личното му положение. Позовава се на актуалната ситуация в страната по произход, без обаче да може да докаже, че промяната в управлението в А. влияе по какъвто и да било неблагоприятен начин върху начина му на живот.

Административен съд София - град счита, че жалбата е процесуално допустима и основателна. Решение № ВР-12/18.08.2022г. на интервюиращ орган, макар да е издадено от компетентен орган е процесуално неправилно и незаконосъобразно.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство.

Анализът на цитираните правни норми сочи, че в производство по чл. 76б ЗУБ допустимостта на жалбата се преценява, въз основата на представени от чужденеца писмени доказателства, без провеждане на интервю. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В този смисъл неправилно е мнението на

интервюиращия орган, че не следва да вземе предвид по отношение на жалбоподателя настъпилите през 2021г. съществени обществено – политически промени в А..

Ноторно известно към настоящия момент е, че в А. е на лице коренна промяна на управлението, след изтеглянето на международните военни сили. Видно от позиция на ВКБООН относно връщането в А., през м.август 2021г. талибаните, в рамките на десет дни са завладели 26 от 34 областни града и накрая са превзели президентския дворец в К.. В т.7 е посочено, че тъй като ситуацията в А. е променлива, можело известно време да продължи да бъде несигурна, което се съчетавало със хуманитарната криза в страната. С оглед на това ВКБООН призовава държавите - членки да преустановят принудителното връщане на афганистански граждани и лица, пребивавали обичайно в А., в това число такива, чиито молби са отхвърлени, докато обстановката в страната се стабилизира и в зависимост от преценката, кога променената ситуация ще позволява връщане в безопасност и при зачитане на достойнството. В т.5 от препоръката (както се каза по – горе) е посочено, че по отношение на лица, чиито молби са отхвърлени, преди последните събития, настоящото положение в А. може да доведе до промяна на обстоятелствата, което следва да се вземе предвид, ако бъде подадена нова молба за закрила. Представените разпечатки от медии касаят новини за действията на талибаните, сред които има съобщения за извършвани екзекуции, както и за предупреждение, че ще приемат депортирани от Европа, но ще ги изправят пред съд. Данните за промяна управлението в страната се съдържат и в справката от Дирекция „Международна дейност“ за ситуацията в А., към 23.06.2022 г.

В решенията по дела С-297/17, С-318/17, С-319/17 и С-438/17 съдът на ЕС приема, че член 33, § 2 от Директива 2013/32 на ЕП и на Съвета, относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила изброява изчерпателно положенията, при които държавите - членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима. Съдът на ЕС съдът сочи още, че целта на изброяването е да смекчи задължението на компетентната държава – членка, да разгледа молба за международна закрила, като определи случаите, в които такава молба се счита за недопустима. Според чл. 33, § 2, б. „г“ от Директивата, „молбата е недопустима, единствено ако е последваща, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това, дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила, по силата на Директива 2011/95/ЕС“. В процесния случай наличието на такива „нови елементи или факти“ е обективно.

Освен изложеното, с решение на СЕС от 10.06.2021 г. по дело С-921/19, чл. 40, § 2 от Директива 2013/32р чл. 4, § 2 от Директива 2011/95 не допускат национално законодателство, съгласно което документ, представен от кандидат за международна закрила в подкрепа на последваща молба, автоматично се приема за непредставяващ „нов елемент или нов факт“, по смисъла на тази разпоредба, когато автентичността на този документ не може да бъде установена или източникът на такъв документ не подлежи на обективна проверка; от една страна преценката на представените в подкрепа на молба за международна закрила доказателства не може да варира в зависимост от това, дали става въпрос за първа, или за последваща молба, и от друга страна - съответната държава - членка е длъжна да сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба, когато в подкрепа на тази молба кандидатът представя документи, чиято автентичност не може да бъде

установена“.

Съобразявайки изложените по – горе мотиви настоящият състав на Административен съд София – град приема, че жалбата на К. К. – гражданин на А., против Решение № ВР- 12/18.08.2022г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците, при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадената от чужденеца последваща молба, рег. № УП - 4569/03.08.2022г., е основателна. Недопускайки до разглеждане по общия ред молбата интервюиращият орган е лишил търсещият закрила от възможността, твърденията му нововъзникналото обстоятелство, касаещо съществена промяна на политическата власт в А. да бъде обсъдено и анализирано подробно и по същество, досежно личността на чужденеца, вкл. данните за етническата му принадлежност, вероизповедание, семейно положение и в тази връзка - рисковете за него, при евентуалното връщане в страната на произход и възможността за спокойно съществуване там.

Решението подлежи на отмяна, а административната преписка следва да бъде върната на интервюиращия орган за ново произнасяне, след съобразяване с мотивите на настоящото съдебно решение. При новото разглеждане на последващата молба следва да се обсъдят представените по делото писмени доказателства относно страната на произход и настъпилата промяна в обстановката, а именно Позиция на ВКБООН относно връщането в А., Насоки относно нуждите от международна закрила на лица, бягащи от А., становище от Посолството на Ислямска република А. в С., Ръководство на Агенция на Европейския съюз в областта на убежището за страната А..

Водим от горното и на основание чл. 172 АПК, чл. 85 ЗУБ, Административен Съд С. – град, 43^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на К. К. – гражданин на А. Решение №ВР - 12/18.08.2022г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците, при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадената от чужденеца последваща молба, рег. № УП-4569/03.08.2022г.

ВРЪЩА административната преписка на интервюиращия орган за ново произнасяне, след съобразяване с мотивите на настоящото съдебно решение.

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на касационно обжалване и на протест.

СЪДИЯ: